

РЕШЕНИЕ

№ 5672

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **6405** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Т., [улица], срещу Решение от 27.04.2020 г., постановено по НАХД № 15774/2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 134 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-792/30.08.2019 г. на заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 от ЗППЦ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 100н, ал. 1 във вр. с чл.100т, ал. 1, изр. 1, предл. 2 от ЗППЦК.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на въззивното решение. Развити са доводи за маловажност на нарушението. Моли съдебният акт и потвърденото с него НП да бъдат отменени.

В съдебно заседание, касаторът, чрез адв. И. поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът по касация – Комисия за финансов надзор, представляван от процесуален представител юрк. Г. моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Развива подробни доводи в депозирана писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София – град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН установи следното:

[фирма] е публично дружество, вписано под рег.№ РГ-05-1506 в регистъра на публичните дружества и друго емитенти на ценни книжа, воден от КФН и като такова е адресат на Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) и на подзаконовите нормативни актове по тяхното прилагане.

Съгласно разпоредбата на чл. 100н, ал. 1, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. 1 от ЗППЦК емитентът има задължение да представи на обществеността, като част от регулираната информация, годишен финансов отчет за дейността си, в срок до 90 дни от завършване на финансовата година. В този мисъл дружеството следвало да представи ГФО за 2018г. в срок от 01.04.2019г. чрез избрана от дружеството медия.

При осъществяване на дистанционен надзор св. М. К., на длъжност старши експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел” установила, че [фирма] използва за оповестяване на регулираната информация интернет портала INFOSTOCK на [фирма], достъпен на интернет адрес <http://www.infostock.bg>. След извършена проверка било констатирано, че нито през посочения портал, нито чрез www.fininfo.bg, www.finance.bg, www.beis.bia.bg, www.investor.bg, не е разкриван ГФО за дейността на дружеството за 2018г., в законоустановения срок, а именно до 01.04.2019г. Дружеството – жалбоподател изпълнил своето задължение на 20.05.2019г.

Св. К. намерила, че описаното съставлява нарушение на разпоредбите на ЗППЦК, като в тази връзка изпратила покана за явяване на представител на дружеството за съставяне на АУАН. Поканата била връчена на 15.05.2019г. на упълномощен представител на дружеството.

С оглед така констатираното нарушение св. М. К., на длъжност старши експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитентни на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел” в управление „Надзор на инвестиционната дейност” на КФН / актосъставител съгласно Заповед №113/10.04.2019г. на Зам.председателя на КФН ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” съставила срещу дружеството - жалбоподател АУАН № Р-06-423/27.05.2019г. АУАН бил съставен в отсъствие на нарушителя, доколкото на посочената в поканата дата такъв не се явил. В така съставения АУАН горепосочените фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл.100н, ал.1, вр. чл. 100т, ал.1, изр. 1 от ЗППЦК . Препис от АУАН бил връчен на упълномощен представител на дружеството на 14.06.2019г.

Предмет на съдебен контрол в производството пред настоящата инстанция е законосъобразното упражняване на правомощията на въззивния съд. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд – това е инстанция по

правото, а не по фактите, поради което съдът се произнася само по приложението на закона спрямо онези фактически положения, приети за установени от инстанцията по същество.

Настоящата съдебна инстанция намира атакуваното решение за валидно и допустимо. Административнонаказателното производство е започнало с редовен и законосъобразен АУАН, съставен от материално и териториално компетентно лице, в предвидената от закона форма и съдържащо необходимите реквизити.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на правилна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателствен материал. Настоящият съдебен състав споделя установената от СРС фактическа обстановка, поради което счита, че не е нужно да я преповтаря.

Разпоредбата на чл. 100н, ал. 1 от ЗППЦК вменява задължение на емитентът да разкрива публично годишния финансов отчет за дейността си в срок до 90 дни от завършването на финансовата година, със съдържание по чл. 100н, ал. 4 от ЗППЦК, като тази информация съгласно чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, вр. с чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК следва да стане публично чрез предоставянето ѝ на обществеността по начин, който осигурява достигането ѝ до възможно най-широк кръг лица едновременно, като емитентът е длъжен да използва информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки.

Правилни са изводите на СРС, както и доводите на ответника по касация, че случая не може да се говори за маловажност на нарушението. Процесното нарушение не притежава белезите на маловажно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Същото е формално по своя характер и в тази връзка ненастъпването на вредни последици, които изначално не са елемент от фактическия състав на нарушението, не може автоматично да се приеме за смекчаващо вината обстоятелство. Следва да се отбележи, че в случая санкционирано е юридическо лице, чиято вина е обективна. Обсъждане на субективния елемент при нарушения извършени от юридически лица е безпредметен. Процесното нарушение не разкрива значително по-малка степен на застрашаване на обществените нарушения от останалите нарушения от този вид, поради което правилно СРС е приел, че в случая не се касае маловажен случай.

Във връзка с всичко изложено настоящият състав намира, че решението СРС, трябва да бъде оставено в сила, а касационната жалба е неоснователна.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.04.2020 г., постановено по НАХД № 15774/2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 134 състав.

ОСЪЖДА А. България“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Т., [улица] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.